

Køpke Christensen (FP):

Efter Fremskridtspartiets opfattelse er alkoholmisbrugere syge mennesker. Ved decideret at forbyde borgerne at nyde alkohol, som vi kender det fra andre lande, vil man ikke opnå positive resultater. Et sådant initiativ vil ikke hjælpe unge alkoholmisbrugere og andre alkoholikere til at nedsætte forbruget af den gift, som alkohol jo rent faktisk er. Tværtimod tyder alle erfaringer på, at det er u hensigtsmæssigt at gøre brug af alkohol til noget odidøst gennem forbud.

Forbydes alkohol, er der ingen tvivl om, at der vil ske en eksplosiv stigning i hjemmebrændriet. En af de kedelige konsekvenser heraf er, at man gennem forbud presser forbrugerne væk fra indtagelse af fabriksfremstillet alkohol over til hjemmebrændt alkohol af en meget dårlig kvalitet, hvilket i sig selv er meget værre. Blindhed, hjerneskadere og endog dødsfald kan meget nemt gå hen og blive de umiddelbart iøjnefaldende, tragiske konsekvenser af alkoholmisbrug.

Samtidig må det være rimeligt at sætte spørgsmålstegn ved, om der overhovedet er rimelighed i at fratage andre retten til at nyde alkohol, blot fordi få personer desværre ikke kan administrere deres forbrug. Det mener Fremskridtspartiet ikke. Ligeftrem at misbruge nogle stakkels alkoholikerers tragiske skæbner til at indføre formynderisk statskontrol på området vil være en uheldig løsning på problemet. Et alkoholforbud, hvad enten det er generelt eller målrettet, f.eks. mod reklamer, svarer til at behandle en febersyg patient ved at presse kviksølvstjlen ned. Viser termometeret derefter en lavere temperatur, virker patienten ikke længe syg. Det er han dog stadig, men man kan blot ikke længere aflæse det. På samme måde løser et alkoholforbud ingenting. Det gør forbud i øvrigt sjældent.

Oftest er alkoholmisbrug ikke selve sygdommen, men snarere et symptom på, at andre forhold halter. Man kan konstatere, at alkoholmisbrugere som regel har masser af andre problemer, og det er disse problemer, der foranlediger misbruget. Derfor må det være klart, at i bestræbelserne på at hindre alkoholmisbrug må det vigtigste være at løse de problemer, der har foranlediget det.

Dette kan sjældent gøres centralt, da det kræver et mere personligt kendskab til den på-

gældende, der er kommet i det tragiske misbrug. Derimod kan naboer, familie, venner og kolleger nemmere hjælpe. Her er faktisk for en gangs skyld en mulighed for fagbevægelsen for at yde en indsats, der med rette kan kaldes social. Hvad gavner det fagbevægelsens medlemmer, at de får højere lønninger og kortere arbejdstid etc., hvis de samtidig går til grunde af alkoholmisbrug?

Hele det økonomiske pres, mange familier er underlagt, kan jo som regel henføres direkte til statens mange skadelige indblandinger i borgernes privatøkonomiske forhold. Jeg behøver blot at sige kartoffelkur, tvangsauktioner, rekordhøje bilafgifter etc. Disse forhold medfører desuden, at børnene ofte anbringes i offentlige institutioner, og så er hele fremmedgørelsesprocessen begyndt. Børnene kender faktisk institutionspersonalet bedre end deres forældre, så hvordan kan man forvente, at børn og forældre har lyst til at drøfte problemerne sammen?

I dette spørgsmål er Fremskridtspartiet meget enig med Kristeligt Folkeparti om, at det er familien, der bør være kernepunktet. Uden at genere Kristeligt Folkeparti kan man vel ligeftrem sige, at familien i denne sammenhæng bør være hellig. Familiemønstrene fra gamle dage – og som vi i dag kender fra de sydlige lande – vil i langt højere grad kunne afhjælpe problemerne med alkoholmisbrug end en fjern offentlig institution, som misbrugerer ikke har noget personligt forhold til.

Som jeg tidligere nævnte, mener Fremskridtspartiet ikke, at forbud er vejen ud af problemerne, tværtimod kan man ligeftrem skabe flere problemer ved forbud. Derimod er oplysning et herligt middel. I denne sammenhæng vil det være meget naturligt at sætte ind i undervisningssystemet. Kan man afsætte en betydelig undervisningstid i folkeskolen, gymnasiet, efg osv. på ulemperne i forbindelse med alkoholmisbrug, f.eks. i samtdsorientering, er det også ganske naturligt at sætte ind her.

At oplysning rent faktisk giver positive resultater, vil jeg gerne belyse med et eksempel. I Nordjyllands Amt var man bekymret over et konstant højt antal spirituspåvirkede trafikanter. Gennem det meste af 1980'erne var trafikanterne i alderen 17–19 år impliceret i 60 trafikuheld årligt. I 1988 gennemførte amtet en kampagne mod spiritusmisbrug i trafikken